

ken. Det var nemlig kun ét af de tre forhold, som jeg sagde var vigtige for os – ét af tre lige vigtige forhold.

Det andet var, at vi ikke vil have et fast beløb, som politisk kan sættes op og ned i de enkelte finanslove, for vi finder det urimeligt, at en virksomhed ikke aner, om den kan køre til oktober eller november måned, før den skal stoppe og de ansatte fyres, fordi der ikke er flere penge til ordningen, for det mener vi er helt urimelige arbejdsvilkår at give en virksomhed.

Og det tredje, vi påpegede, var, at vi hverken vil være med til direkte eller indirekte fagforeningskrav – nøjagtig som også Venstre har påpeget.

Jeg lagde mærke til, at fru Lissa Mathiasen udtrykte det sådan, at ifølge det her lovforslag skal virksomhederne nu følge de regler, der er inden for de relevante overenskomster, medens hr. Bjørn Elmquist gjorde meget ud af at sige, at der ikke er overenskomsttvang.

I den forbindelse vil jeg da spørge hr. Bjørn Elmquist, hvordan han mener, at det harmonerer med den socialdemokratiske ordførers opfattelse: At virksomhederne er nødt til som minimum at følge de regler, der er inden for de relevante overenskomster.

(Kort bemærkning).

Bjørn Elmquist (RV):

Lad mig tage det sidste først og sige, at jeg ikke mener, at der er nogen uoverensstemmelse mellem det, fru Lissa Mathiasen sagde, og det, som jeg sagde. I hvert fald er det sådan, at det, der står i lovforslaget og i bemærkningerne til det, er det, som »gør tro«, som det hedder direkte oversat fra fransk, og det, der gælder på området.

Så der bliver altså ingen overenskomsttvang, men der bliver en pligt til at have ordnede forhold og god forretningssskik. Og det har både noget at gøre med lokaleforholdene og med de kollektive overenskomster, der måtte blive indgået undervejs. Så dér mener jeg ikke der er mulighed for at drive en kile ind.

Det er muligt, at jeg udtrykte mig lidt for uforsigtigt i min bemærkning om forholdet mellem den afvisning, der er fra De Konservatives side, og den indvending, der er fra Venstres side, men det, jeg især hæftede mig ved – det var i hvert fald min mening med det – var, at som jeg forstod det, interesserede fru Pia Larsen sig først og fremmest for det med overenskomsterne og de ordnede forhold, hvorimod fru Pia

Larsen ikke kom ind på spørgsmålet om dobbeltbeskatning.

Det var det, jeg mente med min bemærkning før, men det er muligt, at jeg om et øjeblik kan blive belært om noget andet.

(Kort bemærkning).

Pia Larsen (V):

Hr. Bjørn Elmquist har fuldstændig ret i, at det ikke er muligt at drive en kile ind mellem Venstre og Det Konservative Folkeparti, i hvert fald ikke i dette tilfælde. Der er ingen uenighed mellem Venstre og De Konservative i holdningen til det her forslag.

Grunden til, at jeg lagde så meget vægt på det, som jeg kalder overenskomsttvang, og det, som regeringen har valgt at kalde ordnede forhold, er, at for Venstre er dét det helt afgørende spørgsmål i det her lovforslag, og derfor ser jeg ingen grund til at komme ind på de øvrige elementer i lovforslaget, selv om de er måske en diskussion værd, for det er overenskomsttvangen ikke.

(Kort bemærkning).

Pernille Sams (KF):

Jeg er glad for, at vi fik hr. Bjørn Elmquist til her fra talerstolen at bekræfte, at der ikke er tale om nogen overenskomsttvang, men at der er tale om en pligt til at følge overenskomsten, sådan at man som minimum skal følge de regler, der er i de gældende overenskomster på området.

Så kan man kalde det overenskomsttvang eller ej, men summa summarum vil det i hvert fald blive oplevet sådan af virksomhederne, for der er ingen valgmuligheder. Og det er meget rart at få slået fast nu, når regeringspartierne er så uenige om, hvorvidt der i virkeligheden er tale om overenskomsttvang eller ej. Direkte eller indirekte bliver det i hvert fald resultatet.

Annette Just (FP):

Jeg er egentlig frygtelig beskæmmet, for jeg ved udmærket, hvordan erhvervsministeren har kæmpet for at få et fornuftigt resultat ud af denne hjemmeserviceordning, men jeg er altså ked af at måtte starte med at sige, at det resultat, som er fremlagt i dag, ikke er særlig heldigt. Man forsøger at foretage en lille stramning her og indføre en lille reservation dér, men det ender med at blive til en form for statsstyring, og det duer altså ikke.

Selv om jeg egentlig forfærdelig gerne vil give erhvervsministeren ret i, at det er en god idé at